

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010222
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5413010222.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obž. L. M. pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.04.2015 takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného L. M., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z. - U., M. XXX, o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne sp.zn. Pv 336/13-10 zo dňa 03.12.2013, podľa ktorej mal spáchať prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. tým, že ako svedok po zákonom poučení o práve odoprieť výpoveď vzhľadom k príbuzenskému pomeru k obvinenému a o trestných následkoch krivej výpovede, poučeniu ktorému porozumel, dňa 09.01.2013 pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Dolný Kubín, v konaní vednom pod č. ORP-550/OVK-SC-2012 vypovedal „že dňa 08.12.2012 prišiel spolu s ďalšími troma osobami s vozidlom zn. P. do obce O. Y., okres F. a fyzicky prevzali osobné motorové vozidlo zn. R. Q7 EČ: Z ktoré bolo následne toho istého dňa odcudzené z parkoviska pri uvedenej obci“, čo nebola pravda, pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne podal dňa 05.12.2013 na L. M. obžalobu pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že ako svedok po zákonom poučení o práve odoprieť výpoveď vzhľadom k príbuzenskému pomeru k obvinenému a o trestných následkoch krivej výpovede, poučeniu ktorému porozumel, dňa 09.01.2013 pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Dolný Kubín, v konaní vedenom pod č. ORP-550/OVK-SC-2012 vypovedal „že dňa 08.12.2012 prišiel spolu s ďalšími troma osobami s vozidlom zn.

2T/38/2013

2.

P. do obce O. Y., okr. F. a fyzicky prevzali osobné motorové vozidlo zn. R. Q7 ev. č. TS XXX BA, ktoré bolo následne toho istého dňa odcudzené z parkoviska pri uvedenej obci“, čo nebola pravda.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného, svedkov U. U., P. M., C. M., Z. F., prečítal listinné dôkazy a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obžalovaný na pojednávaní uviedol, že niekedy začiatkom decembra 2012 sa dohol s U. U., že pôjdu na vianočné trhy do V.. On povedal, že zároveň zoberú z opravy motorové vozidlo Audi Q7. Nevedel komu to vozidlo patrí. Niekedy poobede 08.12. 2012 išli na vozidle spoločne so F., U. a F. do V.. Celú cestu celkom nevnímal keďže aj driemal, ale pamätá si, že prišli do obce, ktorá mala v názve „Dedinka“ bolo to niekde pri V.. Vozidlo prevzal od nejakého pána U.. Prešli celou obcou, ale keďže chceli ísť na trhy do V., dohodli sa, že nebudú ťahať na miesto dve autá a vzhľadom k tomu, že sa jednalo v prípade Audi o veľmi drahé vozidlo, toto nechali odstavené na parkovisku pri rodinných domoch na

začiatku ďalšej obce ku ktorej prišli. Z V. sa späť na parkovisko vrátili v neskorých večerných hodinách. Mohlo byť 22 alebo 23 hodín. Po príchode na miesto zistili, že vozidlo sa tam už nenachádza. Najskôr U. volal na mestskú políciu kvôli zisteniu, či nedošlo ku odťahnutiu vozidla, ale keď mu bolo povedané, že žiaden odťah takéhoto vozidla nebol, U. volal na štátnu políciu. Vozidlo Audi bolo v bielej farbe. V tej dobe mohlo mať jeden až dva roky, v podstate išlo o nové auto, nejaké výrazné identifikačné znaky si na ňom nevšimol. Vozidlo s určitosťou nepatrilo U., komu patrilo nevie. U. potom komunikoval s vlastníkom. Vozidlo malo evidenčné číslo začínajúcimi písmenami TS. Na vozidle sa predtým vozieval Y. B., takže zrejme bolo jeho.

Svedok U. U. pred súdom vypovedal, že do V. išiel spoločne s obžalovaným a mal tam ísť po motorové vozidlo Audi Q7, ktoré tam bolo v oprave a už sa nachádzalo u kamaráta. Z Z. vyrazili okolo obeda a k tomu kamarátovi do O. Y. prišli okolo 16.00 hod. Zaparkoval pri dome kamaráta. On ho tam už čakal. Audi Q7 bielej farby bolo zaparkované pred domom a kamarát mu od neho odovzdal kľúče. Z Z. do O. Y. išiel na osobnom motorovom vozidle Peugeot, ktoré šoféroval U. F.. Ďalej v ňom sedel obžalovaný a Z. F.. Potom ako vozidlo od kamaráta prevzal, ho naštartoval a vychádzal z Novej Dedinky smerom na Veľký Biel a Senec a už predtým sa v aute dohodli s kamarátmi, že pôjdu na vianočné trhy a na nákup do Bratislavy, preto vozidlo nechal odparkované na parkovisku. Ešte sa pýtal okoloidúcich, či tam môže stáť, na čo mu bolo povedané, že tam vozidlá bežne parkujú. Vozidlo riadne uzamkol a presadol si do Peugeota ku kamarátom a odišli do Bratislavy. V Bratislave sa v dvoch obchodných centrách zdržali do večerných hodín. Keď sa vrátili na miesto, kde nechal odparkované vozidlo, tak toto sa tam nenachádzalo. Volal najskôr na mestskú políciu ohľadne zistenia, či náhodou vozidlo nebolo odťahané, ale keď mu bolo povedané, že nie, mestský policajti mu doporučili volať štátnu políciu, čo aj urobil. Po zavolaní prišla hliadka polície, spisali potrebné údaje, poľovali okolie a on nahlásil odcudzenie vozidla. Keď prišiel po vozidlo do Novej Dedinky, tak mu bol s vozidlom odovzdaný jeden kľúč, ten aj pri jazde použil a neskôr ho odovzdal polícii. Druhý kľúč mal vlastník vozidla pán B.. Nespomínal si, či všetky doklady k vozidlu mal pri

2T/38/2013

3.

sebe alebo ostali vo vozidle. S určitosťou ale k dispozícii pri vozidle boli, keď mal s vozidlom vykonať jazdu z Novej Dedinky do Chlebníc.

Svedok P. M. vo svojej výpovedi uviedol, že nepozná osobu priezviskom U., resp. osobu ktorá prišla ku nemu pozná len pod menom U. a túto osobu spoznal prostredníctvom Š. E. s ktorým sa už pozná dlhšie. Nespomínal si na presný dátum, kedy ku nemu vozidlo U. doviezol, ale ako ho odstaviť, zistil, že je pod ním vytečená olejová škvrna o čom ho informoval. On ohľadne vozidla telefonoval a zistil, že je v záruke, takže autorizovaný servis mal poslať odťahovú službu. U. ešte telefonoval so Š. E., ktorý do sídla svedkovej firmy aj následne prišiel. Bolo to ešte predtým, ako prišla odťahová služba. Po príchode odťahovky bolo vozidlo naložené. Toto si riešil E.. E. dali pracovníci nejaké papiere, s U. v tento deň odišli preč a na druhý deň mu Š. E. volal, či nemôže ísť do servisu kde bolo Audi otvoriť zákazkový list, aby kvôli tomu nemusel cestovať z Oravy. On v servise pracovníkov informoval, že tento úkon príde svedok urobiť. To na jeho požiadanie aj vykonal a znova na E. požiadanie išiel do servisu vyzdvihnúť vozidlo, čo bolo niečo vyše dvoch týždňov od jeho odvezenia odťahovou službou. V servise mu k vozidlu odovzdali malý technický preukaz a jeden kľúč. Vozidlo priviezol do svojho bydliska do Novej Dedinky a vozidlo odparkoval v oplotenom dvore rodinného domu a uzamkol. Potom telefonicky oznámil E., že vozidlo je u neho, tak povedal, že poň prídu. Nakoniec prišiel po vozidlo U. ešte s ďalšími tromi osobami, ktoré nepoznal. Prišli na nejakom staršom Peugeote a U. na tomto vozidle odišiel. Presný dátum kedy U. auto odviezol si nepamätal. Obžalovaného vôbec nepoznal.

Svedok C. M. vypovedal, že v období roku 2012 pracoval ako taxikár v Bratislave. Viezol dvoch mužov ako zákazku v taxíku v rámci Bratislavy, potom sa ho opýtali, či by bol ochotný v krátkom čase odviezť motorové vozidlo na Ukrajinu. Na tomto sa mu nezdalo nič zvláštne, lebo bežne poskytovali aj takéto služby ako taxislužba, tak im dal svoje telefónne číslo. O pár dní sa ozvali. Stretli sa na konkrétnom mieste pri Tesco na Zlatých Pieskoch. Tam už bolo pripravené motorové vozidlo Audi Q7. K nemu mu bol odovzdaný technický preukaz aj poistenie, jeden originál kľúč a na Ukrajinu išli tak, že jedno vozidlo išlo vpredu, viedol ho jeden z mužov, ktorého predtým viezol v taxíku a druhý z tých mužov sedel vedľa neho ako spolujazdec. Tí muži sa mu nepredstavili. Na Ukrajinu sa išlo cez Poľsko. Kontrolovali ich colníci a skontrolovali komplet všetko. Colník si pozrel kufor, auto a všetky doklady k vozidlu. Žiaden problém

nebol a s vozidlom hranicu prešiel. Pokračovali v ceste asi 3 hodiny, následne prišli do nejakého mesta, kde mu obaja vybavili v hoteli ubytovanie a mal sa na druhý deň s nimi vrátiť domov, avšak nakoniec sa pobyt predĺžil takmer na týždeň, pretože tam boli snehové kalamity. Napokon ho odviezli na autobus, zaplatili mu cestu tým autobusom a vrátil sa späť do Bratislavy. Kontrola vozidla na ukrajinskej hranici trvala možno 15 minút. Colník si aj skenoval doklady a vypisoval nejaké tlačivo. Bola to úplne bežná kontrola, ničím výnimočná. Kontrola bola iba jedna na hranici, viackrát kontrolovaný nebol. Nedisponoval žiadnym splnomocnením od vlastníka vozidla. V autobuse bol tiež kontrolovaný príslušníkmi hraničnej polície. Presný čas strávený na Ukrajine sa dá zistiť z jeho pasu Obžalovaného nikdy nevidel. Colník na ukrajinskej hranici kontroloval aj VIN motora a karosérie.

2T/38/2013

4.

Svedok Z. F. pred súdom vypovedal, že s U. išiel na jeho zavolanie do Bratislavy na nákupy a mali prevziať auto z opravy. Malo sa jednať o Audi Q7. Z Oravy odchádzali okolo obeda, na presný dátum si nespomínal. Cestou zobrali obžalovaného a vozidlo viedol F., jednalo sa o Peugeot. V popoludňajších hodinách prišli do obce Nová Dedinka, U. tam prevzal Audi Q7 od neznámeho muža, U. si sadol do Audi, viedol toto vozidlo sám, ostatní išli na Peugeot za ním až na koniec obce Nová Dedinka, kde U. auto odparkoval na takej odstavnej ploche ako odpočívadlo. Vozidlo následne uzamkol a sadol si k nim do auta. Všetci šli do Bratislavy na F. aute, tam sa zdržali do večerných hodín a neskoro večer sa vrátili do Novej Dedinky, ale vozidlo tam už nebolo. U. najskôr volal na mestskú políciu, či vozidlo nebolo náhodou odtiahnuté a keď mu bolo povedané, že nie, tak buď on alebo mestská polícia kontaktovali štátnu políciu, ktorá prišla na miesto a spísala oznámenie. U. potom odviezli na výsluch.

Následne súd podľa § 269 ods.1 Trestného poriadku súd prečítal listinné dôkazy, a to výpis ústrednej evidencie priestupkov a správy Mesta Tvrdošín, základné informácie ku odcudzeniu vozidla, správy z pátrania a operatívneho šetrenia, doklady autorizovaného servisu o oprave a odovzdaní vozidla Audi Q7, správy Národnej ústredne INTERPOL a SIRENE, oznámenia mobilných operátorov, zápisnice o vydaní veci, ohliadku miesta činu, odpis z registra trestov a evidencie MS SR na obžalovaného, spisový materiál OR PZ Senec (treťopis vyšetrovacieho spisu ORP-384/OVK-SC-2013), spisový materiál Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4T/475/2006), fotokópiu cestovného pasu X. Z., osoby, ktorá pravidelne navštevuje Ukrajinu a to aj osobným motorovým vozidlom, pričom táto osoba cestovala na územie Ukrajiny 27.07.2012 a v jeho cestovnom pase nie je zaznamenaná spiatočná cesta na územie SR, ktorá musela byť realizovaná vzhľadom k tomu, že táto osoba sa po uvedenom dátume vracala na územie Ukrajiny ešte niekoľkokrát.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 17.06.2014, kedy uznal obžalovaného za vinného z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Na základe podaného odvolania obžalovaným Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 3To/113/2014 zo dňa 27.11.2014 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol. Krajský súd konštatoval, že podstata veci je založená na tom, že vozidlo Audi Q7 prekročilo hranicu s Ukrajinou dňa 30.11.2012, no dňa 08.12.2012 malo byť odcudzené na území SR. Pre úvahy o vine z trestného činu krivej výpovede základnou preto musí byť jasná a nespochybniteľná odpoveď na otázku, či možno absolútne vylúčiť, že by sa osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7, EČ: TS483BA mohlo bez zaevidovania po 30.11.2012 vrátiť na územie SR. Úvahy o vine prichádzajú na rad len vtedy, ak možno vylúčiť neevidovaný návrat vozidla na naše územie. Len vtedy totiž môže byť isté, že toto vozidlo nemohlo byť dňa 08.12.2012 na našom území odcudzené. Ak sa vozidlo mohlo neevidovane vrátiť na naše územie, potom mohlo byť skutočnosťou to, čo vypovedal obžalovaný v pozícii svedka, že „tento pán mu (U.) podal kľúče od auta Audi Q7 bielej farby s tvrdošínskym evidenčným číslom“ (teda nie tak, ako tvrdí obžaloba). Krajský súd nariadil okresnému súdu vypočuť, prípadne vzájomne konfrontovať všetkých dostupných svedkov a vysporiadať sa s nezrovnalosťami v listinných dôkazoch, ako poukazovala obžaloba.

2T/38/2013

5.

Súd vo veci vykonal ďalšie hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať, preto súd prečítal zápisnicu o jeho výsluchu na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní na č.l. 120 až 121. Svedok U. U. taktiež využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať, pretože aj voči nemu je vedené trestné stíhanie v tejto súvislosti, preto bola prečítaná jeho výpoveď z hlavného pojednávania na č.l. 121 až 122. Svedok P. M. si pre odstup času nespomínal na konkrétne okolnosti, preto sa odvolal na svoju výpoveď z prípravného konania a súd jeho výpoveď z č.l. 147 na hlavnom pojednávaní prečítal. Svedok Z. F. taktiež vo veci odmietol vypovedať, pretože aj on je v tejto súvislosti trestne stíhaný a bola prečítaná jeho výpoveď z hlavného pojednávania na č.l. 150. Čo sa týka svedka U. F., ten taktiež na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, pretože by si mohol privodiť trestné stíhanie. Svedok C. M. vypovedal zhodne ako na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní a potvrdil, že koncom roka 2012 pracoval ako taxikár v Bratislave a na jeho mobil sa telefonicky ohlásil zákazník. Vykonať pre neho službu a on sa ho opýtal, či sa venuje aj tomu, že by niekam odviezol auto. Povedal, že to nie je problém, že takouto činnosťou sa živí. Potom mu ešte ten zákazník telefonoval a dohodli si miesto a čas, kde na túto službu príde. Skutočne na Zlaté Piesky v Bratislave na dohodnuté miesto prišiel. Boli tam dve vozidlá, od jedného dostal kľúče a doklady k vozidlu. Všetko vyzeralo v poriadku, tak to vozidlo šoféroval. Pred ním išlo druhé vozidlo, on išiel za ním. Nevedel presné miesto, kam idú, ale išli nepretržite až na slovensko-poľské hranice, potom prišli na poľsko-ukrajinskú hranicu, kde jeho spolujazdec z vozidla vystúpil a bola tam pred nimi veľmi veľká rada vozidiel. Povedal mu, že sa stretnú za hranicou a nastúpil do vozidla, ktoré stále bolo pred ním, k tomu druhému vodičovi. Jemu sa to aj zdalo divné, ale už nemal čo iné urobiť, takže s vozidlom riadne prešiel hraničnou kontrolou, vozidlo bolo komplet prezreté a skontrolované, všetky potrebné čísla a doklady taktiež a všetko bolo v poriadku. Za hranicou pri nejakom motoreste už na neho obaja muži mávali, tak tam zastavil. Nejaký čas sa tam zdržali a najedli. Potom odišli do nejakého ďalšieho mesta, ktorého názov si nespomínal, už vozidlo nešoféroval, sedel ako spolujazdec. V tomto ďalšom meste ho ubytovali v hoteli, kde ostal týždeň. Bol bez peňazí, tak nemohol nič robiť. Asi po týždni za ním prišli, vyplatili mu dohodnutú sumu a posadili ho na autobus, ktorým sa cez Brno vrátil späť na Slovensko. Prítomného obžalovaného prvýkrát videl, keď bol na prvom pojednávaní. Obžalovaný nie je ani jedným z tých mužov, ktorí ho sprevádzali. Z uvedených dôvodov neboli zistené žiadne nové okolnosti oproti predchádzajúcemu dokazovaniu na hlavných pojednávaniach. Navyše bol predložený dôkaz - fotokópia cestovného pasu X. Z., z ktorého vyplývali už uvádzané skutočnosti, že nie každá cesta späť z Ukrajiny na Slovensko bola riadne evidovaná v cestovnom doklade.

Podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona prečinu krivej výpovede a krivej prísahy sa dopustí ten, kto ako svedok v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takúto okolnosť zamlčí.

Objektom tohto trestného činu je záujem na správnom zistení skutkového stavu veci ako základu zákonných rozhodnutí súdov, prokurátorov, vyšetrovateľov alebo policajných orgánov, pokiaľ vykonávajú prípravné konanie podľa Trestného poriadku. Objektívnou stránkou tohto trestného činu je uvedenie nepravdy o okolnosti, ktorá má podstatný význam

2T/38/2013

6.

pre rozhodnutie, alebo zamlčanie takejto okolnosti, osobou v procesnom postavení svedka v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou. Konanie páchatel'a, ktoré spočíva v krivej výpovedi pred orgánmi uvedenými v tomto ustanovení, sa môže uskutočniť tak aktívnou formou (úmyselné uvedenie nepravdy), ako aj pasívnou formou (úmyselné zamlčanie okolnosti, ktorá má pre rozhodnutie podstatný význam). Krivá výpoveď sa musí týkať okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. Nemusí pritom ísť o okolnosť, ktorá bola pre rozhodnutie jedine a výlučne rozhodujúca. Pôjde najmä o okolnosť, ktorú orgán uvedený v tomto ustanovení musí vziať do úvahy pri riešení otázky, o ktorej má rozhodnúť. Páchatel'om tohto trestného činu môže byť len svedok, nie však obvinený alebo účastník občianskeho súdneho konania. Ide o úmyselný trestný čin (§ 15).

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutom na ich rozhodnutie. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Obžalovanému bolo dňa 23.09.2013 vznesené obvinenie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona, lebo dňa 09.01.2013 v čase o 08.30 hod. pred vyšetrovateľom OR PZ Dolný Kubín v konaní ČVS:ORP-550/OVK-SC-2012 (vec OR PZ Senec - zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona), po riadnom poučení o trestnosti krivej výpovede, ktorému porozumel, vypovedal, že dňa 08.12.2012 prišiel s ďalšími tromi osobami s vozidlom zn. Peugeot do obce Nová Dedinka, okr. Senec a fyzicky prevzali opravené osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7 ev.č. TS 483 BA, ktoré bolo toho dňa následne odcudzené z parkoviska pri uvedenej obci, čo nebola pravda. Trestné stíhanie pod uvedenou spisovou značkou bolo uznesením právoplatným dňa 12.07.2013 podľa § 215 ods. 1 písm. a/ zastavené.

Súd dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že zo strany obžalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného prečinu. Svedkovia F., U., F. a M. jednoznačne potvrdili výpoveď obžalovaného, ktorú urobil dňa 09.01.2013 na OR PZ v Dolnom Kubíne a rovnako skutkový dej popísal aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 08.04.2014. Nijakým spôsobom nebola vyvrátená obrana obžalovaného potvrdená svedeckými výpoveďami týchto osôb, že uvedené vozidlo Audi Q7 nemohol obžalovaný s ostatnými osobami prevziať 08.12.2012 od

2T/38/2013

7.

svedka M., pretože naopak bolo preukázané z fotokópie cestovného pasu X. Z., že nebol evidovaný jeho návrat z Ukrajiny na územie SR, hoci cestoval aj osobným motorovým vozidlom. Pokiaľ obžalovaný ako svedok vypovedal skutočnosti tak ako ich vnímal a nemal vedomosť o udalostiach, ktoré sa odohrali v súvislosti s motorovým vozidlom Audi Q7 pred dňom, kedy toto vozidlo mali prevziať od svedka M., nemožno obsah jeho výpovede vnímať ako nepravdivé informácie v zmysle žalovaného skutku. Krajský súd v Žiline jasne vyslovil právny názor, že pre úvahy o vine z trestného činu krivej výpovede základnou musí byť jasná a nespochybniteľná odpoveď na otázku, či možno absolútne vylúčiť, že by sa osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7 EČ: TS483BA mohlo bez zaevidovania po 30. novembri 2012 vrátiť na územie SR. Takúto skutočnosť nemožno bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, navyše je zrejme bežné, že nie všetky vozidlá na výstupe z územia Ukrajiny podliehajú opätovnej kontrole, o čom svedčí listinný dôkaz - fotokópia cestovného pasu svedka X. Z..

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom. Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa písm. b) sa uplatní, ak sa skutkový dej uvedený v obžalobe síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo nie je trestným činom, a to v dôsledku okolností vylučujúcich protiprávnosť činu. Je nesporné, že obžalovaný v pozícii svedka dňa 09.01.2013 pred vyšetrovateľom OR PZ, odboru kriminálnej polície Dolný Kubín vypovedal, že dňa 08.12.2012 prišiel spolu s ďalšími tromi osobami s vozidlom zn. Peugeot do obce Nová Dedinka, okres Senec a fyzicky prevzali osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7 EČ: TS483BA, ktoré bolo následne toho istého dňa odcudzené z parkoviska pri uvedenej obci. Je teda zřejmé, že skutkový dej uvedený v obžalobe sa stal, avšak nie je trestným činom. V rámci konania pred súdom sa nepodarilo vyvrátiť obranu obžalovaného smerujúcu k tomu, že mohol dňa 08.12.2012 prevziať s ďalšími osobami vozidlo od svedka M., nakoľko taktiež sa nepodarilo vyvrátiť okolnosť svedčiacu o tom, že vozidlo Audi Q7 sa bez zaevidovania mohlo po 30.11.2012 vrátiť na územie SR.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín do 15 dní od oznámenia rozsudku, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

2T/38/2013

8.

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.